

[Ministeren for handel, industri og søfart.]

importen af korn og foderstoffer, der også står på frilisten, på ca. 300 mill. kr., når man til det resultat, at forslagene gennemførelse vil være ensbetydende med, at frigørelsen af importen kommer til at omfatte en samlet 1948-import på omkring 1 milliard kr. eller ca. $\frac{1}{3}$ af den totale import. Det er indlysende, at en så vidtgående frigørelse af importen indebærer en ikke ringe valutamæssig risiko.

Der må ved vurderingen af denne risiko først og fremmest tages hensyn til, at ligevægten på den samlede betalingsbalance under de givne betingelser fortsat kan opretholdes. Lykkes det ikke, vil frigivelsen enten føre til en uønsket gældsættelse eller til forstærkede importrestriktioner på andre felter. Begge dele må naturligvis undgås.

Dels må der tages hensyn til, at der ikke gennem de friere importmuligheder sker en omlægning af importen, som øger vor gæld til de lande, for hvis vedkommende vi har en meget ømtålig betalingsstilling, lande som Belgien, Schweiz og Vesttyskland, på en sådan måde, at vi må dække de manglende betalinger i guld eller dollars. Dette er grunden til, at disse lande er undtaget på de betingede frilister.

Videre må den positive sterlingkonto ud fra de allerede nævnte grunde bevares.

Endelig må det være en lige så afgørende forudsætning for de danske forslag, at andre lande yder tilsvarende indrømmelser. F. eks. må Danmarks maskinindustri have en lige så fri adgang til andre landes markeder som den, vi selv tilbyder til det danske marked. Også konkurrencevilkårene bør være ensartede. Jeg tænker herved ikke alene på toldsatserne, hvor Danmark som bekendt ligger ekseptionelt lavt, men også på den form for prispolitik, som praktiseres i enkelte lande, og som betyder, at der i disse lande leveres råvarer til en lavere pris til egne eksportvirksomheder end den pris, hvortil råvarerne kan købes af andre lande. Diskriminerende foranstaltninger af denne karakter vil betyde yderligere en hindring for tilvejebringelsen af den frie konkurrence mellem landene, som afviklingen af de kvantitative importrestriktioner tager sigte på. For Danmarks vedkommende stiller det sig her således, at dele af den danske industri må betale en højere pris for f. eks. kul, jern og stål end den pris, hvortil disse råvarer leveres til de pågældende landes egne eksportindustrier. Den danske maskinindustri mener, at dette er et meget alvorligt handikap i den internationale konkurrence, og at det derfor ikke vil være rimeligt at

udsætte den danske maskinindustri for fri konkurrence fra udlandet, så længe man fra dansk side ikke har den samme frie adgang til råvarerne, først og fremmest kul og stål, som udlandets tilsvarende industrier. Synspunktet forekommer mig at gøre krav på forståelse, og det må øve indflydelse på de danske standpunkter under forhandlingerne i Paris.

Om udarbejdelsen af de danske forslag har der i de seneste dage været ført indgående forhandlinger med hovederhvervene. Fra alle sider har man anerkendt de udarbejdede forslag som et vigtigt skridt mod frigørelsen af handelen, men medens man fra industriens side finder, at forslagene er udtryk for et endog meget dristigt skridt i denne retning — ja, fra industriens side finder man nærmest, de er udtryk for et for dristigt skridt —, har handelen anført som sin opfattelse, at det skulle være muligt at gå betydelig længere. Forhandlingerne med erhvervene har resulteret i, at man på en række punkter har ment at kunne udvide de oprindelig udarbejdede forslag, uden at man dog, af de valutamæssige grunde jeg før har peget på, og som regeringen finder meget tungtvejende, har anset det for muligt for tiden at gå fuldt så langt som ønsket af handelens organisationer. De endelige forslag vil nu blive tilsendt rigsdagens vareforsyningsudvalg, og så snart forhandlingerne her er afsluttet, hvilket forhåbentlig vil kunne ske i begyndelsen af næste uge, vil forslagene blive afsendt til Paris. Spørgsmålet om, i hvilket omfang forslagene så vil kunne gennemføres, vil naturligvis navnlig komme til at afhænge af, hvorledes man fra udlandets side stiller sig til de naturlige krav om gensidighed, som må være en forudsætning for gennemførelsen af de danske forslag om importens frigørelse.

Jeg skal i denne forbindelse også gøre et par enkelte bemærkninger om det arbejde, der gøres i det såkaldte dollarudvalg. Jeg tror, det var en rigtig tanke gennem dette udvalg at etablere et sådant samarbejde, dels mellem erhvervene indbyrdes, dels mellem erhvervene og myndighederne. Som nævnt betyder den ændrede kronekurs i forhold til dollars, at der nu er mulighed for et virkeligt fremstød på det amerikanske marked, og det er mit håb, at det i det kommende år vil lykkes at udvide vor eksport til USA i betydeligt omfang. Der er efter devalueringen en langt bedre basis for eksporten, og vi har stadig håb om, at USA i erkendelse af den internationale handels betydning efterhånden vil lempe